

בע"ח (תל אביב) 17-02-23579 - ש ל נ' מדינת ישראל

בע"ח (תל-אביב-יפו) 23579-02-17 - ש ל נ' מדינת ישראל וOTH'MACHOZ TEL-AVIV-YAFO
בע"ח (תל-אביב-יפו) 23579-02-17-
ש ל

נ ג ד

1. מדינת ישראל

2. י.ק

בית המשפט המוחזק בתל-אביב-יפו
[30.03.2017]

לפני

כבוד השופט אברהם הימן

ההחלטה

לפני בקשה לעיון בחומר חקירה.

רקע

ביום 17.11.16 הוגש נגד המבוקש כתוב אישום המיחס לו ריבוי עבירות של אינוס וריבוי עבירות של מעשים מגוננים.
ביום 22.12.16 הורה הרכב השופטים ברשות אב"ד כב' השופט גלעד נויטל על איחוד משפטו של המבוקש עם
משפטו של המשיב 1 נגדו הוגש ביום 16.10.16 כתוב אישום המיחס לו ריבוי עבירות של בעילת בת משפחה, ניסיון
לביצוע מעשה סדום בבת משפחה, מעשים מגוננים בבית משפחה וניסיון לביצוע מעשה מגונה- נגד המתלוונת ר.ח.
ילידת 1996.

על פי המתואר בכתב האישום המבוקש ביצע העבירות המียวחות לו כלפי המתלוונת בין השנים 2008-2007 ובעת
שהיה בן זוגה של אימה.

על פי כתב האישום שהוגש נגד המשיב 2, ביצע את העבירות המียวחות לו כלפי אותה מתלוונת בין השנים
2014-2012 ובעת שהיא בן זוגה של אם המתלוונת.

בא כוח המבוקש הגיע בקשה לעיון בחומר חקירה. בקשרו מתייחסת לשולשה מסמכים אלה:
א. גילין הרשות קודמת של אבי המתלוונת מר

ב. חומר חקירה הקשורים לכרכי אישום שהוגשו נגד בן זוגה של המתלוונת- מר בגין תקיפת המתלוונת;
ג. תקי חקירה קודמים שהתנהלו נגד המשיב 2.

יוער כי באשר לתוכן מצולמות אבטחה מביתה של המתלוונת, הסכים בא כוח המשיבה לבקשתו, והכרעה התיתרה.
בדין שהתקיים לפני יום 19.3.17 שמעתי טיעוני הצדדים ולהלן את ההחלטה.

דין והכרעה

סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 מענין את זכותו של הנאשם לקבל מה התביעה כל
מסמך הנכלל במסגרת המונח "חומר חקירה". נגד זכות זו קמה חובה על התביעה למסור לעיון של נאם חומר
כאמור.

זכות העיון בחומר חקירה הינה אחד מביטוייה של זכות היסוד המוקנית לנאנש למשפט הוגן ומתן הזרמנות מלאה
להcoin כראוי את הגנתו נגד המיחס לו. לצד זאת, באה זכות העיון לקדם תכילת נוספת ובהיא גילוי האמת.
באשר להיקפה של זכות העיון שחייב מדבר בזכות יחסית ולא מוחלטת כאמור כי

"כל ידוע הוא כי כל חומר שיש לו זיקה ישירה או עקיפה לאישום בגין הוועד הנאנש לדין הוא בגדר "חומר חקירה",
ויש לקבוע זאת על-סמך בחינה פרטנית של טיב החומר המבוקש ומידת הקשר ... כדי לשמר על זכות הנאנש להליר
הוגן, כמו גם על האינטנסיבי בבירור האמת, הפסיקה נוקטת בגישה מרחיבה באשר לסתוגם של חומרים כ"חומר
חקירה". ואולם, זכות זו אינה בלתי-מוגבלת, ועל הנאנש המבוקש להגדיר חומר זה או אחר כ"חומר חקירה"
להראות "יסוד של ממש להשערה או לתקווה ... כי החומר אכן ישפייע על בירור האישום נגדו" ... לפיכך, נתונים

שזיקתם לאישום רחואה, וمبرשת על השערות בלתי-מומקדות באשר לקיומם של חומרים אשר קשורים לעניינו של
הnanan, לא ייחשבו "חומר חקירה" (בש"פ 16/69 ביטון נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (15.11.16)).
apanha עתה לבחינת החומרים נשוא הבקשה לעיון.

gilin הרשות קודמת של אבי המתלוונת מר ע.ח

בעניין זה אציב תחילת ההלכה הפסוקה. עניין זה של בקשות, כמעט "שגרתיות" במקומותינו, לפיהן עם קבלת כתוב האישום לידי נאשם, מוגשת בקשה לעניין בהרשעות קודמות של עד תביעה, הביא להחלטות רבות בבית המשפט העליון, אבי את אשר סוכם לאחרונה בבש"פ 2447/16 נפטלביץ נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (10.8.16):

"השאלה האם יש לראות במרשם פלילי של עדים כ"חומר חקירה" לפי סעיף 74 לחס"פ נבדנה רבות בפסקתו של בית משפט זה... סוגיה זו הוכרעה ב- בש"פ 5881/06 נציגי נ' מדינת ישראל, פ"ד סב(1) 684 (2007) (להלן: הלכת בנזיר), בגדרו נבחן האיזון הרاء בין הזכות למשפט הוגן - לבין הזכות לפרטיות של העדים. בהקשר זה נקבע בהחלטת בנזיר כי על בית המשפט לבדוק את גילויות המרשם שמדובר בהם ולהעמידם מבחן של רלוונטיות ותועלת פוטנציאלית להגנתו של הנאשם עוד נקבע בפסקה כי בכלל, כאשר עסקין בהתנגדות חזותית בין זכותו של הנאשם למשפט הוגן אל מול ההגנה על פרטיוthem של העדים - משקלה של זכות הנאשם למשפט הוגן מכריע את הנאשם, ודינם של השיקולים הנוגדים לסתגת ... עם זאת, זכותו של הנאשם להגןון אינה זכות מוחלטת, כאשר האפשרות לפגיעה בזכותו זו לא קיימת, או אם האפשרות הנ"ל רחוקה ובלתי משמעותית - יש לתמן משקל הולם גם לזכויותיהם של עדים ולאינטראסים המוגנים שלהם ... זאת ועוד - בסוגיית חישוף גילויות המרשם הפלילי של העדים נקבע כי לא די בקיומה של אפשרות תיאורית שהייתה בראישום זה כדי לסייע להגנתו של הנאשם כדי להצדיק את הפגיעה בזכויותיהם של העדים, אגב חישפת רישוםם במרשם הפלילי כ"חומר חקירה", אלא יש צורך בנסיבות פרטיות, כמובן מיד ... וכן אפילו כאשר מדובר בעדים מרכזים בהליך - עובדה בעלת משקל בהקשר לתנאי הرسلנטיות - לא די בכך כדי לקבוע כי גילויות המרשם הפלילי של העדים הינם "חומר חקירה", מכיוון שנוסף לתנאי הرسلנטיות, נדרש גם אינדיקציה לכך שיש במרשם הפלילי של העד פוטנציאלי ממשי קונקרטי לתרום להגנת הנאשם. בהקשר זה נקבע בעניין סbag כדלקמן: "...תקווה ספקולטיבית של ההגנה שהוא ימצא בפסק הדין הנזכרים במרשם הפלילי מידע עשוי לסייע בהגנת הנאשם, אינה מצדיקה פגעה בזכויות עדים, והוא בוגדר מה שכונה על ידי בית המשפט בענין אל הווייל "מעסד דיג" (Fishing expedition), שאינו מצדיק הכרה במרשם הפלילי של העד כ"חומר חקירה" (שם, בעמ' 132)....".

בא כוח המבוקש טען כי מרע ח' הינו עד תביעה מרכזי ביותר במסכת הראיות נגד המבוקש העומדות בבסיסו של כתוב אישום המיחס לוUberiorות מין חמורות כלפי בתו של מרח'. לטענותו ממנסכים בתיק החקירה אוטם קיבל לעיונו עליה שלמרח' עבר פלילי עשיר לרבות בעבירות אינוס, וכי לעברו הפלילי בעבירות מין ואלימות רסלנטיות להכנת הגנת המבוקש בעניין אמיןותו של העד אף נוכח מידע לפחות מרח' דיווח לרשות הרוחה מידע כוזב אודות הזנתה האם את המתלוננת ואחותה.

בא כוח המבוקש 2 הctrarף לבקשתו של בא כוח המבוקש בעניין זה, וטען כי נוכח עדותה של המתלוננת אפשר כי מרח' היה מעורב בעבירות דומות לאלה המיחסות למרשו, כי אין מקום לחשש בדבר פגעה בפרטיוthem של העד וכי רסלנטיות קיימת אף אם גילוי הרשעות אינו כולל הרשעה בעבירות אינוס.

בא כוח המשיבה טען כי אין בנסיבות הבקשה כל טעם המצביע על רלבנטיות עברו הפלילי של מר ח' לניהול המשפט על ידי המבוקש, וכי עצם קיומו של עבר פלילי אינו מהו טעם מספיק לביסוס רלוונטיות. כמו כן טען כי הזכות לעון אינה יכולה להוות "מעע דיג" בניסיון להשmix את עדוי התביעה וכי אין קשר בין התנהלותו האישית של מר ח' לבין המעשים המוחשיים לմבוקש ולמשיב 2.

גילוין הרשותינו של עד התביעה מר ח', אביה של המתלוננת, הוצג לעוני, ואין בו רישומים אודוט הרשות גני עבירות מין. הקשבתי קשב רב לטיעוני בא כוח המבוקש ובא כוח המשיב 2 ולא מצאתי שיש בהם, בעת ההז, לבסס רלבנטיות להגנת הנאשם. אכן אין למנווע מהסנגורים האפשרות לתקוף את מהימנותו של העד, אולם אני סבור כי הדרך הראיה והמאוזנת למול זכותו של העד לפרטיו המוקדמת של גילוין הרשותינו. הסנגורים יכולים להפנות לעד בשלב חקירתו הנגדית שאלות הנוגעות לעברו הפלילי, וככל שיידרש יציג גילוין הרשותינו בפני הרכב הדן והוא שיחלית בדבר זכות העון בו.

על כן, אני דוחה הבקשה בעניין זה.

חומרី חקירה בעניין שני כתבי אישום שהוגשו נגד בן זוגה של המתלוננת.

נגד בן זוגה של המתלוננת שהינו עד תביעה הוגשו שני כתבי אישום בגין תקיפת המתלוננת.

בא כוח המבוקש טען כי חומר החקירה לרלבנטי על מנת לסתור הודעתה של המתלוננת במשפטה בהם מסרה שבן זוגה לא תקף אותה. בא כוח המשיב 2 טען כי החומר לרלבנטי משומם שכן זוגה הוא העומד מאחוריו הגשת תלונת המתלוננת נגד מרשו.

בא כוח המשיבה טען, מנגד, כי חומר החקירה בקשר לתיקום הפליליים המתנהלים נגד בן זוגה של המתלוננת אינם לרלבנטיים להגנה וכי ישנים למסור את שני כתבי האישום שהוגשו נגד מר בוקטאו עם פרוטוקולי הדיון לפי שהתיקום עדין תלויים ועומדים.

לאחר שנתי דעתתי לטענות הצדדים ולנסיבות העניין, מצאתי כי בקשר בא כוח המבוקש לעון בחומר החקירה כולם הקשור לככתי האישום התלויים ועומדים נגד בן זוגה של המתלוננת בגין עבירות אלימות כלפיהינה - מבוססת על השערת הסנגורים למצוא בו חומר נגד המתלוננת אולם אינה מבוססת על אינדייקציה קונקרטית לרלבנטיות החומר כולם להגנת המבוקש והמשיב 2. לפיכך, בהעדר לרלבנטיות - אין להיעתר לבקשתה.

בא כוח המשיבה הסכים להעיר לעון ההגנה את כתבי האישום ואת פרוטוקולי הדיון בתיקים. מעוני במסמכים לצורפה לבקשתה אף עולה כי בידי ההגנה העתק מהודעת מר בוקטאו ומהודעת המתלוננת. דומה כי בכך יש לענות על בקשה הסנגורים.

על כן, אני דוחה הבקשה בעניין זה פרט להעברת כתבי האישום ופרוטוקולי הדיון בעניינים לעון הסנגורים.

תיקי חקירה קודמים שהתנהלו נגד הנאשם 2

בא כוח המבוקש טען כי מעמידות שנערכו בין הנאשם 2 לבין המתלוונת עליה כי בשנת 2014 הוגשה נגדו תלונה בגין חשד לביצוע עבירות נגד אחותה הצעירה של המתלוונת וה הנאשם 2 טען כי המתלוונת העידה אז שלא היה דבר. על כן טוען בא כוח המבוקש כי חומר הראיות בתיקי חקירה קודמים של הנאשם 2 ובهم הודעות שנותנה המתלוונת לרלבנטאים להגנת מרשו ומשמעותם שהם קשורים בקשר ישיר עם שאלת אמינותה של המתלוונת בתיק המתנהל נגד מרשו. עם זאת, טוען בא כוח המבוקש כי הוא מתחייב שלא לעשות באתם חומריים שימוש אם ימצא שיש בהם לפגוע בהגנתו של הנאשם 2.

בא כוח המשיבה מסר כי קיימים שלושה תיקי חקירה בחשד לעבירות אלימות בהם נגבהה הودעה מהמתלוונת, וכי אין מתנגד למסרם לעזין ההגנה. לפי שלישתו מדובר ממילא בחומר חקירה הרלבנטי למשפטם של המבוקש וה הנאשם 2. לטענותו בעיתיות צפואה במסירת חומר חקירה הנוגע ל הנאשם 2 לידי המבוקש אינה צריכה לפגוע בזכותו של המבוקש לעזין באותו החומר ועל אלה להתרברר במסגרת דיני הראיות בתיק העיקרי. כמו כן טען כי עובדת קיומם של תיקים קודמים ממילא צפואה להעלות במהלך המשפט לפי שהוא מトン חומר החקירה הקשור לכתבי האישום הננדונים, וכבר בכך יש צפוי להכפתת הנאשם 2, אף ללא עזין בהם. בא כוח המשיבה ציין כי קיימים שלושה תיקי חקירה נוספים שטרם הועברו לעזינו וכי אלה יבדקו.

בא כוח הנאשם 2 התנגד לבקשתו. לטענותו חשיפת חומר חקירה אלה לעזין תלונות קודמות שהוגשו נגד מרשו ואשר נסגרו ישחררו את מרשו לפי שיש בהם לבסס טענה של שיטה ומעשים דומים. עם זאת מסר כי ככל שבאה כוח המשיבה יסכים להצעת בא כוח המבוקש לפיה לא יעשה שימוש בחומר כל שהוא בו לפגוע ב הנאשם 2 איזו יסכים לבקשתו. בא כוח המשיבה התנגד לתנאי זה. לפי שיטתו מרגע שהחומר החקירה הנוגעים ל הנאשם 2 יועברו ל הנאשם, חופשיה המשיבה באשר להתנהלותה המשפטית בקשר לכך, בלי לכבל אותה.

המחלוקת בין הצדדים היא, למעשה, בשאלת זכות העזין בתיקי חקירה שעוניים בתלונות שהוגשו בעבר נגד הנאשם 2,قيدוע ומוגדר, שאף הוא נאשם בתיק זה, לאחר אישור המשפטים, בגין חשדות לביצוע עבירות אלימות נגד אחותה של המתלוונת. בא כוח המשיבה אישר כי במסגרת תיק חקירה אלה נגבו הודעות המתלוונת. הדבר, כאמור, בתיקים סגורים והעזין המבוקש הוא בתוכן להבדיל מרשימתם.

cidou, זכות העזין חולשת אף על גילוון רישום פלילי, אלא שבאשר לעזין ברישום תיקי מב"ד או תיקים סגורים נקבע כי הבדיקה נוקשה יותר (ראו [בש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ' שימשילשוויל](#) [פורסם ב公报] (15.8.13)).

בא כוח המבוקש טען כי עניינו בתיקי חקירה אלה, הוא בהודעות שמסרה המתלוונת ובמטרה להתחקות אחר מהימנותה. בא כוח המשיבה הסכים כי מדובר בחומר הרלבנטי לאישומים המיחוסים למבוקש וכי על כן נכנס הוא בוגדר "חומר חקירה" אולם ומטע הדברים טעמי שונים מטעמי של בא כוח המבוקש. משום טעמי אלה, מתנגד בא כוח הנאשם 2 לחשיפתם של תיקי חקירה אלה לפי שלטعمו יש בהם להשחר את הנאשם.

עינתי היטב בטענות באילו הצדדים נתתי דעתני לכל נסיבות העזין ולשיקולים הדרושים, והגעתי לכלל מסקנה כי אין בתיקי חקירה אלה, אשר נסגרו לאחר בירור, להוות חומר חקירה אשר לבא כוח המבוקש זכות לעזין בו. המבחן המכريع בעניין זה הוא האיזון. והאיזון הוא בין שניים: המבוקש וה הנאשם 2. הנוסחה פשוטה לדעתני, מה התועלת שתצטמצם למבוקש מהיעתרות לבקשתו לעומת הנזק שיגרם ל הנאשם 2 ככל שבית המשפט ייחס לעבורי הפליל?

בא כוח המבוקש נטען על דברים שמסר הנאשם 2 בקשר לאחת מן התלונות שהוגשו נגדו בשנת 2014 וביקש לבסס על כך הזיקה בין תיקי החקירה לבין הגנת מרשו. אלא שאני סבור כי אין בכך להניח תשתיית מספקת לטענותיו כי חומרה החקירה בתיקים אלה ככל והודעות המתלוונת שניתנו במסגרתם בפרט בעלי רלבנטיות ממשית וקרובה להגנת מרשו.

כוונת הסניגור לעזין ולבחון כל חומר אשר על פי השערתו עשוי לשלול את מהימנותה של המתלוונת מובנת, ואולם לא די בכך, ונדרשת אף אינדיקטציה לכך שיש באותו חומר פוטנציאלי ממשי להגנת הנאשם. הפטונצייאל עליו הצביע בא כוח המבוקש הינו רחוק וספקולטיבי. לפיכך ובאייזון ראוי בין זכות העזין של המבוקש לבין זכויותו של הנאשם 2, אני סבור כי זכותו של המבוקש אינה גוברת.

על כן, אני>Docha הבקשה בעניין זה.

ההחלטה תישלח לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, ג' ניסן תשע"ז, 30 מארץ 2017, בהעדר הצדדים.